

Feltámadt Krisztus!

Alleluja!

Húsvét Egyházunk legősibb és legnagyobb ünnepe. Igaz, hogy sohasem kapta meg azt a melegséget, családiasságot, amit például karácsony. A karácsonyt, a szeretet és a béke ünnepét, olyanok is megülik, akik egyébként messze állnak a keresztény gondolatvilágától. A húsvét ellenben kimondottan keresztény ünnep maradt és a kereszténységen kívül nem tudnak mit kezdeni vele. Magát a húsvétot egy hosszú nagyböjt előzi meg, a keresztút vezet az ünnephez. Magában húsvétban pedig szinte szédítenek bennünket a kozmikus arányok, az élet, a halál, a bűn, a megváltás, föltámadás és az örök élet. Ha a központban a föltámadás gondolatát helyezzük, akkor is meg kell birkózni a halál ridegségével és az élet miértjének kérdésével. Már maga a föltámadás szó is olyan, amelyre ebben a világban nem találunk példát. Ha az ünnepből kihagyjuk pontosan a föltámadást, nem marad más, csak egy-két népszokás, mint a locsolkodás és a piros tojás festése. Nem véletlen, hogy a kereszténység Jézus föltámadásával indult el. Az apostolok előbb Jézus föltámadásáról tanúskodtak, csak utána fejtették ki az Ő tanítását. Ha húsvét nincs, ha Jézus nem támad föl, akkor tanításáról és tetteiről maradt volna néhány följegyzés, mint az antik írókról, de nem lett volna belőle vallás, emberi remény és élő egyház.

Aki fest egy Madonnát, annak nem kell okvetlenül hívőnek lennie. Az anya és gyermeke mindig kedves kép és könnyen kiváltja az emberi érzelmeket. Aki Jézus föltámadását akarja ábrázolni, annak azonban éreztetni kell valami többletet is az élet győzelméből, az isteni erőből, a szellemi értékekből és a túlvilág örök békéjéből. A szentté avatott Fra Angelico festő mondta: „Aki meg akarja hitelesen festeni Krisztust, annak együtt kell élnie vele.” Ez annyit tesz, hogy példáját és tanítását kell követni. Aki a húsvétot ünnepli, az nem függetlenítheti magát Jézustól és a tőle tanult erkölcsi rendtől. Tudja, hogy feladatai nem ráaggatott terhek, hanem küldetésének céljai, melyekkel egyszer számot fog adni. A húsvét titka még ennél is több. Igazolja, hogy életünkben és halálunkban az irgalmas kezében vagyunk. Nemcsak azt hirdeti, hogy van örök élet,

hanem azt is, hogy az örök élet a mi hazatalálásunk. Ott azzá válunk, amivé tettük magunkat. A földi élet komolysága és öröme valójában ebből adódik. Komolyságát azért említjük, mert magatartásunktól, lelkiismeretességünkől függ a cél elérése, vagy elvesztése. Örömet pedig azért, mert Isten, Jézus feltámadásában a beteljesedés lehetőségét mutatta meg mindannyiunk számára. A feltámadt Krisztusban valóság lett az Atya irgalma, szeretete, segítőkészsége és gondviselő jósága.

Húsvét legyen számunkra az élet értelmének és szépségének igazolása. Legyen egy újrakezdés biztatása. Legyen új erő és lelkesedés Jézus követésére, szenvedésében, halálában és majd dicsőséges feltámadásában.